

OSNOVNE ORGANIZACIJE ZK

Stare metode zavirajo napredek

Člani komiteja občinske konference so se sestali s sekretarji osnovnih organizacij Zveze komunistov ter se pogovarjali o njihovih problemih pri delu

Člani komiteja občinske konference ZK so v preteklem polmesečnem obdobju opravili razgovore s sekretarji osnovnih organizacij ZK iz gospodarstva in zavodov ter tako v polni meri prispevali k celoviti oceni dela osnovnih organizacij, ki je v tem času v izdelavi.

Namen obiska je bil spoznati probleme in prisluhniti pobudam iz osnovnih sredin v odkritem pogovoru s sekretarji osnovnih organizacij ZK, ugotoviti realno stanje, sliko na podlagi katere bodo začrtali akcijsko delo in naloge v bodoče.

O obiskih so spregovorili na zadnji seji komiteja občinske konference, ko so komunisti analizirali svoje delo. Kratka ustna poročila, ki so vsebovala predvsem zapazanja, ugotovitve in predloge in so bila bolj informacijska kot pa globalna ocena, so nakazala številne probleme in težave, s katerimi se komunisti v osnovnih sredinah srečujejo.

Temeljna bitka se bje v delovni sredini, tu pa se bjejo tudi bitke za razreševanje in preskakovanje številnih ovir, ki zavirajo naše odnose in napredek. To člani komiteja dobro vedo in zato so se tudi odločili za tovrstne obiske, na katerih so sodelovali tudi delegati teh osnovnih organizacij ZK v občinski konferenci ZK. Prav ti v zadnjem obdobju niso zadovoljivo opravljali svoje naloge, to je povezovanje osnovnih organizacij ZK z občinsko organizacijo ZK. Sekretarji so tovrstne razgovore sprejeli z odprtimi rokami, saj so odkrito povedali, da so takih oblik dela in povezovanja že krepko pogrešali. Zato bo ta oblika dela komiteja postala stalna.

SEKRETAR MORA PORAZDELITI DELO

Nalog, s katerimi se komunisti v osnovnih sredinah spopadajo, je res veliko, preveč, in zato je nujno aktivnost usmeriti v nekaj strateških vprašanj in potem vztrajati pri njihovi realizaciji, namesto da se lotevamo vseh problemov naenkrat, kar nam rezultatov zagotovo

ne prinese. Tudi cela vrsta navodil, sklepov, stališč, ki jih »redno dobivajo« osnovne organizacije ZK od višjih organov, ne pripomorejo dosti, temveč obratno – še bolj »mešajo« že tako dostikrat preobremenjene sekretarje OO ZK. Ti so dostikrat prepuščeni sami sebi. Metode družbenopolitičnega dela, za katere je bilo ugotovljeno, da v celoti še niso zaživele, so odvisne prav od sposobnosti sekretarja osnovne organizacije ZK. Še vedno večino vsega dela sloni na njegovih ramenih, saj marsikje sekretariat kot kolektivna vodstva še niso zaživele. Sekretar bi moral znati porazdeliti naloge sebi in drugim.

Na seji komiteja so ugotovili, da bo nekatere sekretarje osnovne organizacije ZK potrebno tudi zamenjati, da pa ostali delo opravljajo izredno zavestno in angažirano, pa če tudi ne povsod uspešno. Prav zaradi tega na komiteju razmišljajo o obliki in vsebini seminarja za sekretarje osnovnih organizacij ZK, ki naj bi spregovoril med drugim tudi o metodah dela osnovnih organizacij ZK in sekretarjev.

Naloge komunistov v osnovnih sredinah so velike, breme, ki ga komunisti nosijo, izredno in tega se še kako zavedajo. Prav zato v vrstah ZK ne potrebujemo oportunistov in omahljivcev ali pa skrivačev – takih, ki se skrivajo pred problemi in dolžnostmi – in pred takim pojavom morajo komunisti ostro nastopati.

SKRB TUDI ZA KADROVSKO POLITIKO

Prispevek komunistov k razvoju, njihova uspešnost pri reševanju vseh vrst problemov in težav, pa je v veliki meri odvisna tudi od znanja in izobraženosti, od celovitega poznavanja problematike, ki jo rešujejo. Zato bodo prav idejno-političnemu usposabljanju in naslednjem obdobju posvetili precej več pozornosti.

Akcijskega povezovanja kot oblike dela znotraj ozd in sestavljenih organizacij skorajda ni in komunisti v velikih sredinah znotraj ozd sploh ne vedo

eni za drugega, se pravi, komunisti ne poznajo problemov, niti ne dela komunistov iz drugih tozdov. Sekretarjem je to področje delovanja še vedno neznanka, kajti še vedno se postavljajo formalna organizacijska vprašanja, ne pa vsebinski vidik takega povezovanja, ki ima svoj namen v doseganju akcijske in idejne enotnosti članov ZK v konkretnih vprašanih in problemih. Gre za dejansko, ne pa samo formalno poenotenje.

Veliko problemov v delovanju ZK predstavlja tudi kadrovska politika. Ne samo širjenje in čiščenje članskih vrst, temveč gre za to, da v osnovnih sredinah tega področja kompleksno nasploh ne obvladajo. Kljub temu pa je tudi tu napredek, saj o teh problemih pred leti še razmišljali niso, danes pa se z njimi ukvarjajo že skoraj vse sredine.

Pri razreševanju posameznih nalog se pojavlja problem različnega obravnavanja problemov, različnega pristopa različnih osnovnih organizacij ZK. To se najbolj vidi pri ocenjevanju dela individualnega poslovnega organa in vodilnih delavcev. Medtem ko nekateri še ne vedo, da je tudi ocenjevanje vodilnih delavcev stalna naloga članov ZK, pa če so ti vodilni delavci člani zveze komunistov ali ne, drugi k temu pristopajo silno različno.

Ugotovitev je še veliko, globalna ocena dela je v izdelavi in bodo člani ZK v občini z njo tudi seznanjeni. Izdelal jo bo komitej ZO občinske konference, ki bo konferenci in komiteju, pa tudi osnovni organizaciji ZK, služila kot akcijsko napotilo v delu.

STOJAN HRIBAR

Gramozna jama – trinaajstega marca 1946

SKRAJNI ČAS

Gramozna jama bodo končno uredili

V naši občini imamo trinaajdeset spomenikov in spominskih obeležij narodnoosvobodilne borbe ter socialistične revolucije. Za njihovo vzdrževanje in urejanje ter postavljanje novih smo letos namenili 300.000 dinarjev, kar je enkrat več kot lani. Tudi to kaže na povečano skrb za negovanje in razvijanje revolucionarnih tradicij.

Med spomeniki I. kategorije je Gramozna jama, pomnik najokrutnejšega okupatorjevega divjanja nad slovenskimi rodoljubi. Med februarjem 1942 in februarjem 1944 so namreč italijanski in nemški fašisti tam postrelili po znanih podatkih 124 slovenskih rodoljubov. Med žrtvami sta bila tudi Tone Tomšič in Hinko Smrekar.

Takoj v letu 1946 in kasneje v letu 1949 so nekdanjo gramoznico spremenili v čudovit park in spomenik, z enkratnim Kallnovim kipom talca.

No, leta so tekla in Gramozna jama je vse bolj potrebna temeljite obnove. Za obnovitev spomeniškega kompleksa v Gramozni jami smo zagotovili denar z združevanjem sredstev vseh ljubljanskih občinskih skupščin, skupščine mesta Ljubljane, ljubljanske in republiške kulturne skupnosti ter bežigradske kulturne skupnosti.

Gramozna jama bo urejena do konca novembra. Odbor za njeno ureditev pod predsedstvom Nade Gorše se je pogumno lotil dela in prva hortikulturna opravila so že v teku. Poleg ureditve parka bodo v Gramozni jami namestili električno osvetlitev, preuredili dostop v jama in postavili spominsko ploščo o tem, kaj se je tamkaj dogajalo v letih boja in trpljenja. Predvidevajo, da se bo z nekaterimi dodatnimi deli do konca letošnjega leta Gramozna jama spremenila v spominski park.

TADEJ BRATOK

TEŽAVE NA ČRNUČAH

Že več kot leto dni se v krajevni skupnosti Črnuče »natezajo« z zadevo, ki je dobila svoj epilog tudi na zadnji seji izvršnega sveta naše občinske skupščine. Gre za cesto, oziroma odsek nove ceste Cenieta Štuparja na delu dosežanje Verdnikove ulice, ki bi morala biti zgrajena že pred enim letom, vendar so z meritvami začeli komaj v letošnjem avgustu, pa še to s pomočjo organov za notranje zadeve.

In kako se je vse začelo? Pred šestimi leti sprejeti zazidalni načrt je predvideval tudi gradnjo omenjenega cestnega odseka. Tudi krajanji so projekt sprejeli na zboru volilcev. Jabolko spora je bilo v tem, da je bila razširitev cestišča predvidena na zemljišču lastnikov individualnih stanovanjskih hiš. Lastniki omenjenih zemljišč: Lujzka Hodnik, Martin Markuš, Jure Novak in Martin Karlovčec s souporabnico Nado Karlovčec so prvotno izjavili, da soglašajo z gradnjo ceste in prodajo dela zemljišča. Zahtevali pa so, da jim ob gradnji ceste omogočajo dostop do kletnih garaž v njihovih stanovanjskih hišah. Prav glede teh garaž se je stvar zapletla. Vsi štirje lastniki omenjenih stanovanjskih hiš, (ki so bile zgrajene na črno), so se kar na lepem spomnili, da bo nova cesta onemogočila dostop do njihovih garaž. V tem času pa je investitor že imel gradbeno dovoljenje, izvajalec SGP Slovenija ceste pa je začel s pripravami zemljišča. Štirje lastniki so se uprli gradnji in na sodišču dosegli

začasno ustavitev del. Po vsestranskem strokovnem ogledu in dokaznem postopku, je sodišče prve stopnje svojo odredbo razveljavilo, ter zavrnilo tožbo štirih občanov proti investitorju, izvajalcu in krajevni skupnosti Črnuče. Občani so se pritožili na višje sodišče v Ljubljani, ki pa je le potrdilo sodbo prvostopenjskega sodišča. S tem so torej občani izkoristili vse pravne možnosti. Od tod

mu svetu občinske skupščine, od katerega je republiški izvršni svet zahteval, naj pripravi natančnejšo informacijo v zvezi s to pritožbo. Posebna komisija pod vodstvom Ljuba Jankoleta je to tudi storila in njihove ugotovitve so bile tudi osrednji predmet razprave ene zadnjih sej našega izvršnega sveta. Komisija je bila mnenja, da ne bo nikomur izmed lastnikov hiš, zgrajenih brez

Možno je tudi, da je zaradi razburjanja vseh prizadetih strank res prišlo do žaljivih, nekontroliranih izjav. Vendar pa bi svetovali pritožnikom, ki v zvezi z gradnjo lastnih hiš niso spoštovali predpisov in še do sedaj niso legalizirali svojih nedovoljenih gradenj, nekoliko več strpnosti, ne pa, da trdijo, da so bili tako s strani sodišča, kot tudi upravnih organov oškodovani zaradi nedokazanega kršenja predpisov pri opravljanju njihovih dolžnosti. Pri tem pa tudi ignorirajo dejstvo, da nastaja zaradi njihovega šikaniranja in obravnavani zadevi družbi in posameznim uporabnikom ceste velika materialna škoda, saj se zaradi zavlačevanja gradnje vrednot investicijskih del povečuje, s tem pa se bo tudi povečal prispevek investitorjev k stroškom urejanja zemljišča. To pa pomeni, da se bo ta prispevek povečal tudi njim samim, pri čemer pa poudarjamo, da do sedaj niso še ničesar plačali, čeprav so se samovoljno priključili na vse obstoječe komunalne naprave, s čimer so storili prekršek v smislu 2. čl. Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o urbanističnem planiranju, ki se po 44. čl. Zakona o urbanističnem planiranju kaznuje z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev in z zaporom do 30 dni. Očitno pa tudi zaradi neizpolnitve lastnih družbenih obveznosti tudi zavlačujejo z legalizacijo svojih nedovoljenih gradenj.

Prišlo je do spora, ki resnično ni bil potreben. Seveda so ob zavlačevanju gradnje ceste brez potrebe nastali materialni stroški, ki nikakor ne sodijo v okvir naših stabilizacijskih prizadevanj. Povsem drugo vprašanje pa je, kdo bo nosil breme teh stroškov. V prvi vrsti družba, katere člani so tudi štirje občani – pravdarji, ki so v opisnem primeru ravnali skrajno sebično.

TADEJ BRATOK

Najprej na črno, nato pa vik in krik

naprej pa se je zgodba začela vrteti kot v slabi kriminaliki.

Štirje lastniki zemljišč z nedovoljenimi črnimi gradnjami so na vse načine nagnali izvajalcu del, preprečevali geometru njegovo delo, tako da so morali na koncu poklicati miličnike. Ob tem si lahko mislimo, da so izmenjali ploho folklornih izrazov in se sploh nekajkrat dodobra sprli. Občani pa niso in niso odnehal. Nazadnje so se pritožili na republiški izvršni svet in na komisijo za vloge in pritožbe pri CK ZKS. Enotni moto njihove pritožbe je bil vedno le ta, da so jim vzeli več zemljišča, kot je bilo prvotno dogovorjeno.

Njihova vloga je priromala nazaj za Bežigrad, k izvršne-

predpisanih dovoljenj, onemogočena uporaba garaž, ki jih imajo v kletnih etažah zgrajenih hiš. Komisija je še dodala:

»Verjetno je tudi, da so padali očitki z obeh strani tudi zato, ker so izdelovalci zazidalnega načrta skušali v čimvečji meri ohraniti obstoječe objekte, zgrajene brez dovoljenj, pri projektiranju ceste pa so morali upoštevati predpise o njihovi graditvi. Prav zato pa je prišlo do položaja, da se na vsaki strani nove ceste uporabi različno širok pas zemljišča, ker je potrebno upoštevati tudi možnost lastnikov hiš na drugi strani ceste do izvoza iz njihovih garaž. Vendar pa bi se morali vsi zavedati, da do tega ne bi prišlo, če bi investitorji hiše zgradili po sprejemu zazidalnega načrta, saj bi bilo možno, da bi bili odmiki hiš, od cestišča večji, kot pa bodo sedaj.

BEŽIGRAJSKI CENTER

Bo »podzemlje« le zaživel?

Seme je obrodilo sad. Ko smo pred meseci kritično zapisali o otvoritvah na papirju – v mislih smo imeli prodajalne Astre v podhodu, pa bežigradsko kino, ki so bili še dolgo po otvoritvi prazni – smo tudi namignili da je veliko bolje prej začeti z delom, pa šele potem pripraviti svečano otvoritev. Tako je tudi bilo v sodobnem tekstilnem centru Ona-On, zdaj precej bolj privlačnem bežigradskem podzemlju. Ob tem je seveda prav, da se vprašamo, kdo si je za kompleks bežigradskega centra izmislil nič kaj primerno ime »plava laguna«.

Izvršni svet naše občinske skupščine pa napoveduje še nekaj ukrepov za oživitve tega predela: kmalu bodo pognali tekoče stopnice v tržnico, ki bo podaljšala delovni čas do 16. ure. Še pred koncem leta bodo ukiniteli prehoda za pešce čez Titovo in Linhartovo cesto nad obema podhodoma ki bosta tako prej zaživele. Tudi poslovni prostori v podhodu ne sodijo, mnogo bolj primerne bi bile tamkaj majhne trgovine, morda prostori za storitvene dejavnosti. Če dodamo še omejitve časa parkiranja ob Titovi cesti na eno uro, potem je dobrih idej za oživitve bežigradskega centra kar dovolj. Le uresničiti jih bo treba.

DA SE MAL' POGREJEJO

Nage ritke vkup tiščijo

Med tistimi, ki so – kljub prepovedi – prezgodaj začeli ogrevati stanovanja, priključena na toplano, so bili za Bežigradom na Bratovševi ploščadi 22 in 24 ter v Ulici narodne zaščite 14 in 16.

Ne kaže ugrabiti ali so v teh stanovanjskih blokih družine z

majhnimi otroki, invalidi ali nepokretni starčki; morda bi ugotovili, da so toploto zahtevali čisto zdravi ljudje.

Prav bi bilo, da bi hišni sveti javno povedali: kdo je ukazal »zakuriti«? Tistim bo treba ohladiti stolčke.